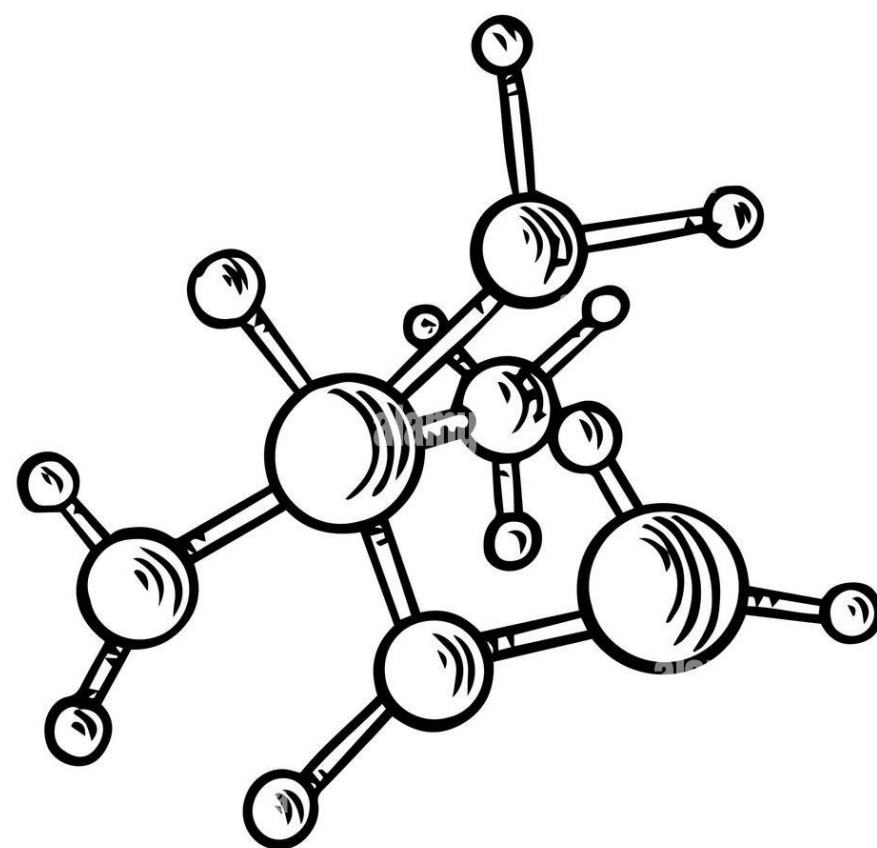

WYKŁAD nr 1

Materia i jej budowa

Zakres merytoryczny:

- ❑ budowa i właściwości materii (atom, cząsteczka, związek chemiczny, masa cząsteczkowa, wiązania chemiczne, liczność materii)
- ❑ układ okresowy pierwiastków (położenie a właściwości fizyczne i chemiczne, charakterystyka poszczególnych grup, wartościowość pierwiastka)
- ❑ izotopy i promieniotwórczość
- ❑ definicja chemii nieorganicznej oraz chemii organicznej (przykłady związków chemicznych)

Budowa i właściwości materii – atom

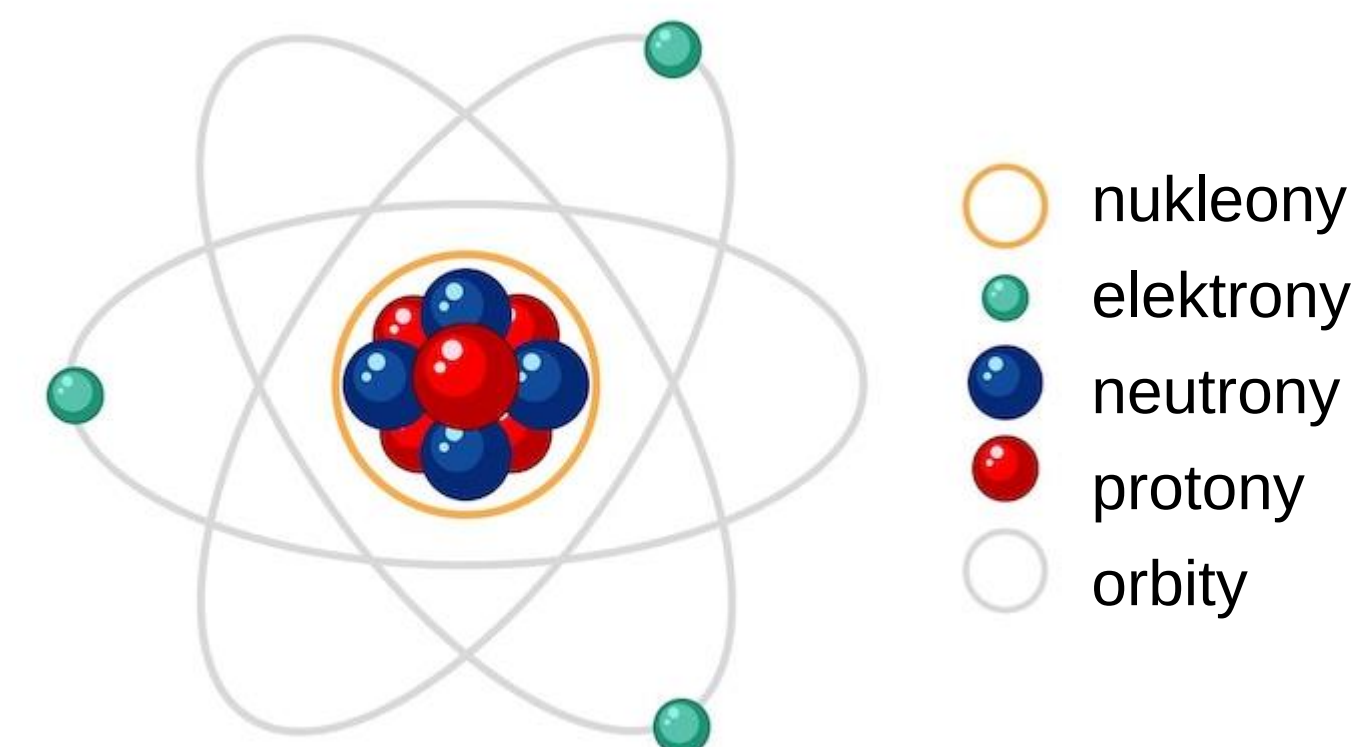
Atom – najmniejsza, niepodzielna metodami chemicznymi, cząstka materii.

Jest to najmniejsza część pierwiastka chemicznego, zachowująca jego indywidualne właściwości chemiczne. Atom jest elektrycznie obojętną mikrostrukturą, zbudowaną z dodatnio naładowanego jądra i otaczających je **elektronów** (cząstek o ładunku ujemnym). W skład jądra wchodzi nukleony: **protony** (cząstki o ładunku dodatnim) i **neutrony**.

Masa atomowa – masa atomu, wyrażona w jednostkach masy atomowej: unitach (u). 1u odpowiada 1/12 masy izotopu węgla ^{12}C . Przykładowo masa atomowa wybranych izotopów węgla, tlenu i siarki wynosi odpowiednio: 12 u, 16 u i 32 u. Przeliczenie atomowej jednostki masy na jednostki masy układu SI:

$$1\text{g} = 6,02 \times 10^{23} [\text{u}]$$

Budowa atomu

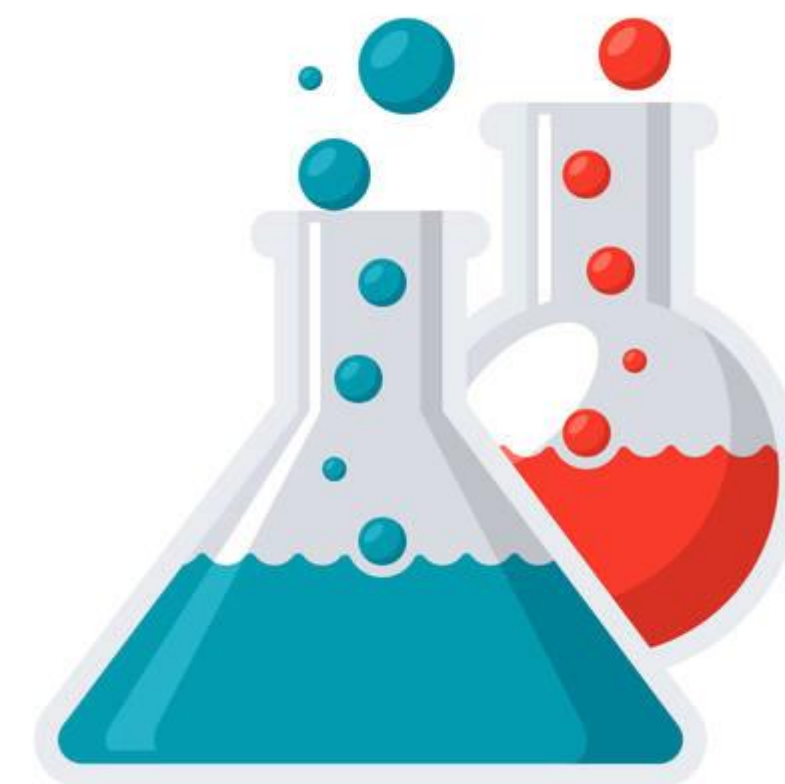
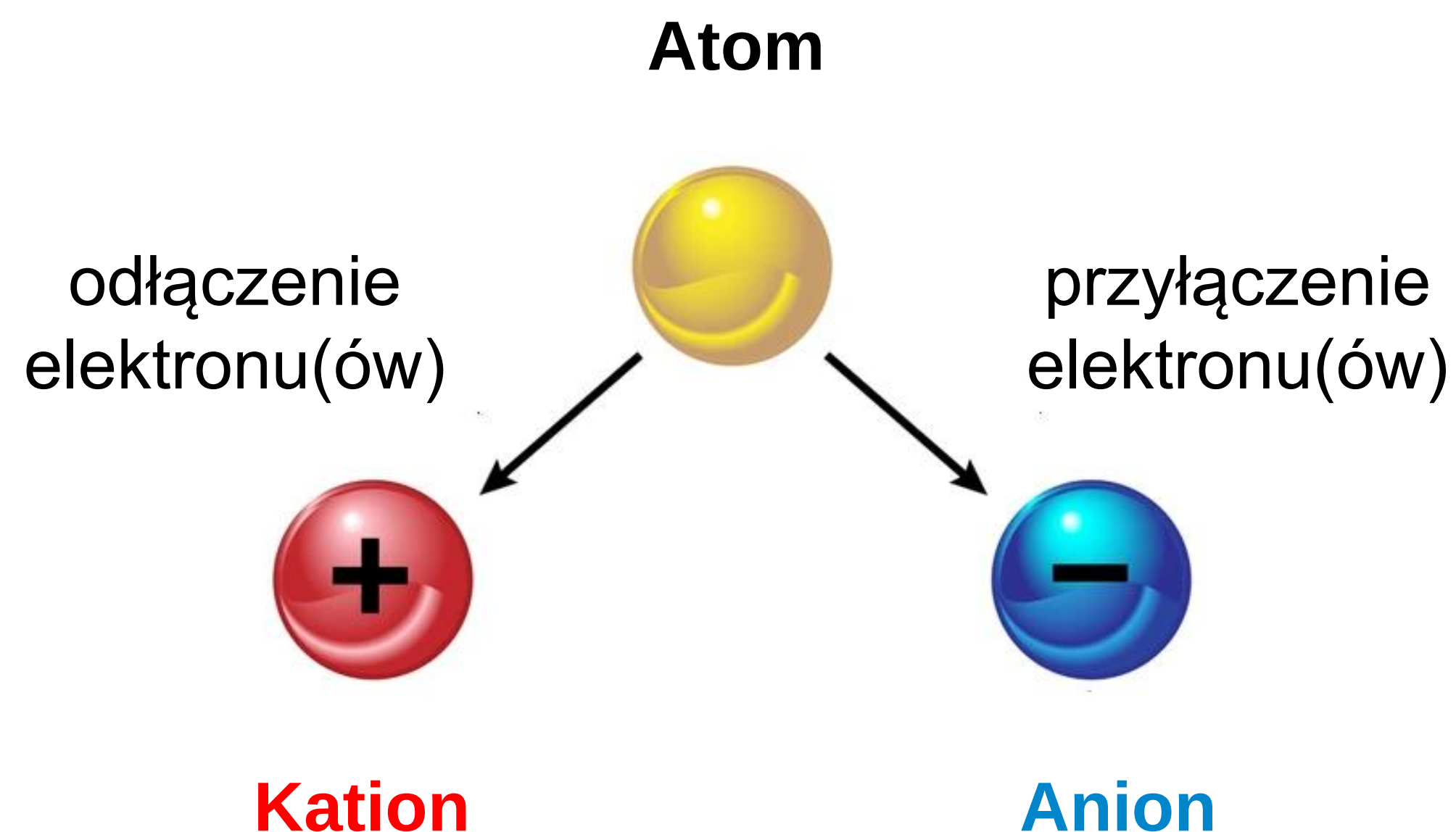

Budowa i właściwości materii – jon

Jon - dodatnio lub ujemnie naładowana cząstka, powstała z atomu lub cząsteczki przez przyłączenie lub odłączenie pewnej liczby elektronów

Jon dodatni (kation) – atom pozbawiony jednego lub kilku elektronów

Jon ujemny (anion) – atom, który przyłączył jeden lub kilka elektronów.

Budowa i liczność materii – cząsteczka

Atomy mogą występować samodzielnie lub łączyć się w cząsteczki.

Cząsteczka – obojętna elektrycznie grupa atomów, trwale ze sobą połączonych wiązaniami chemicznymi. Cząsteczka stanowi najmniejszą ilość związku chemicznego, zachowującą jego właściwości chemiczne. Może się ona składać z takich samych atomów (substancje proste, np. O_2) lub różnych atomów (związki chemiczne, np. H_2O).

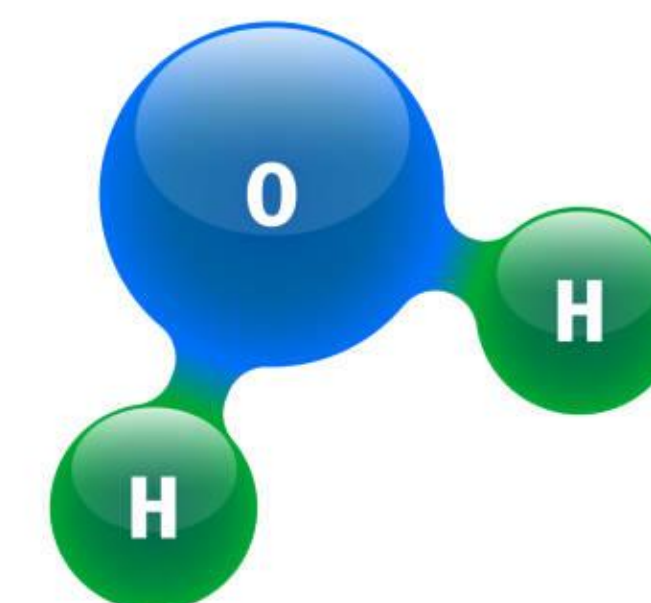
Masa cząsteczkowa – suma mas atomowych pier
wchodzących w skład cząsteczki z uwzględnieniem

Co2

O2

liczebności poszczególnych atomów (wyrażona w atomowych jednostkach masy –

Mol – jednostka liczności materii wynosząca $6,02 \times 10^{23}$ atomów, jonów, cząsteczek, elektronów lub innych indywiduów (**liczba Avogadro**)

Układ okresowy pierwiastków

- **Numer pierwiastka** w układzie okresowym odpowiada liczbie protonów w jądrze (tzw. **liczba atomowa**).
- **Numer okresu**, w którym znajduje się pierwiastek, odpowiada **liczbie powłok** w atomie (znając liczbę powłok oraz wszystkich elektronów można podać rozmieszczenie elektronów na poszczególnych powłokach).
- **Numer grupy**, w której znajduje się pierwiastek (dotyczy to pierwiastków grup od 1 do 12), odpowiada **liczbie elektronów walencyjnych**, które tworzą wiązania chemiczne; a dla grup od 13 do 18 – numer grupy pomniejszony o 10.
- Wraz ze wzrostem liczby atomowej promień atomu rośnie w grupie, ponieważ zwiększa się liczba powłok elektronowych w atomie.
- W tym samym okresie wraz ze wzrostem liczby atomowej wzrasta charakter niemetaliczny pierwiastka.
- W okresach wzrasta elektroujemność pierwiastka, czyli zdolność do przyłączania elektronu; w grupach elektroujemność maleje.

Układ okresowy pierwiastków

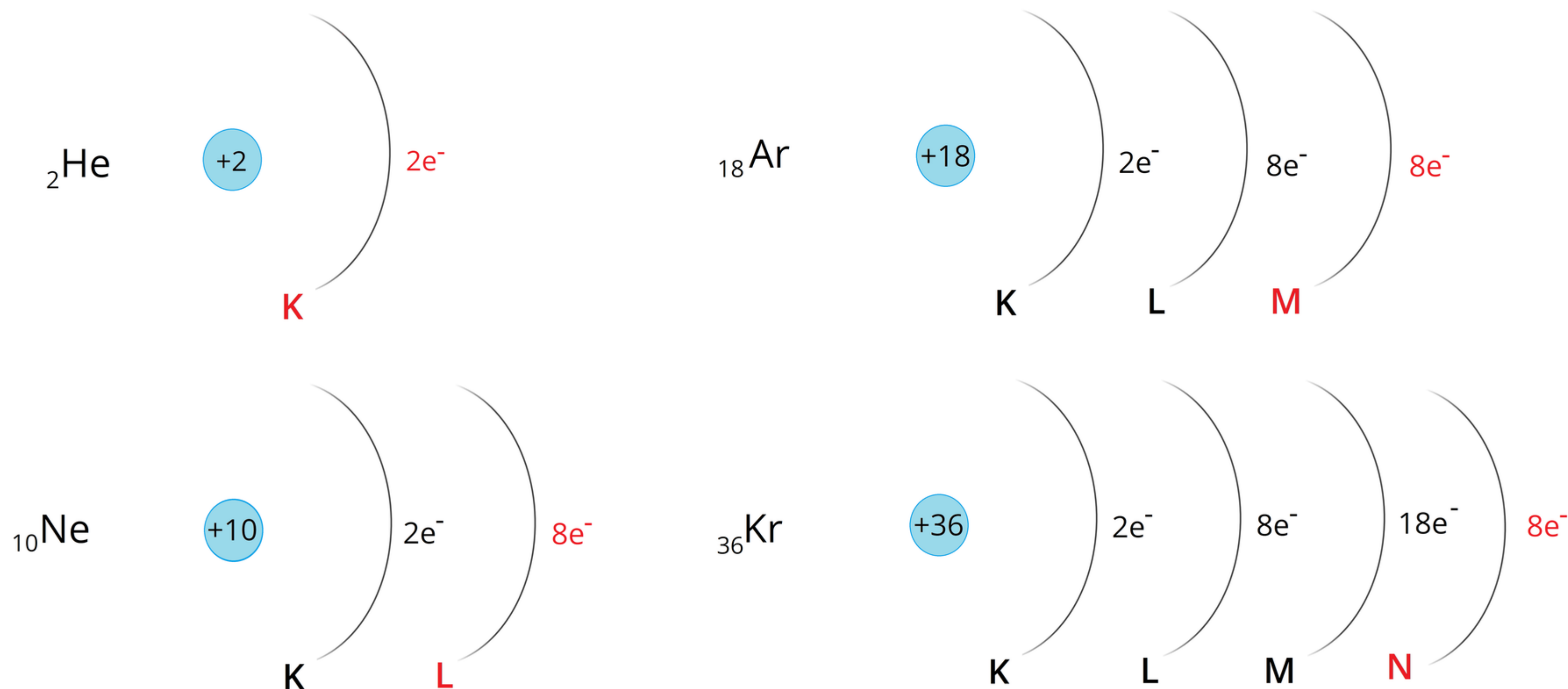
Charakterystyka poszczególnych grup

- **Grupa 1 i 2** – grupy **pierwiastków metalicznych** o właściwościach alkalicznych (oprócz wodoru), reagują z wodą dając zasadę (jednocześnie wydzielają się wodór), pierwiastki o niskiej elektroujemności łatwo oddają elektrony i tworzą wiązania jonowe
- **Grupa 3-12** – grupy tzw. **metali przejściowych** (oprócz metali z szeregu lantanowców i aktynowców) o dużym potencjale zastosowań przemysłowych, łatwo tworzą kationy, dobrze przewodzą prąd i ciepło, w większości tworzą barwne związki chemiczne
- **Grupa 13** – grupa rozpoczyna się od boru o właściwościach półmetalicznych/półprzewodnikowych, a następnie są metale
- **Grupa 14** – grupa rozpoczyna się od niemetalu (węgiel), poprzez półmetale/półprzewodniki (krzem, german) i kończy metalami (cyna, ołów)
- **Grupa 15 i 16** – grupy zaczynają się pierwiastkami niemetalicznymi o właściwościach kwasowych, a kończą metalami
- **Grupa 17** – grupa pierwiastków określana jako **fluorowce**, wykazują dużą reaktywność, w większości o właściwościach kwasowych, są niemetalami, grupa rozpoczyna się pierwiastkami gazowymi (fluor, chlor), poprzez ciecz (brom), a kończy ciałami stałymi (jod, astat), posiadają wysoką elektroujemność, łatwo tworzą związki jonowe szczególnie z pierwiastkami 1 i 2 grupy, pierwiastki gazowe i ciekłe wykazują intensywny, drażniący zapach
- **Grupa 18** – grupa **gazów szlachetnych**, bezwonnych i bezbarwnych, występują w strukturach jednoatomowych
  - nie tworzą cząsteczek, wykazują bardzo małą reaktywność

Powłoki elektronowe

Maksymalna liczba
elektronów na powłoce
wynosi $2n^2$

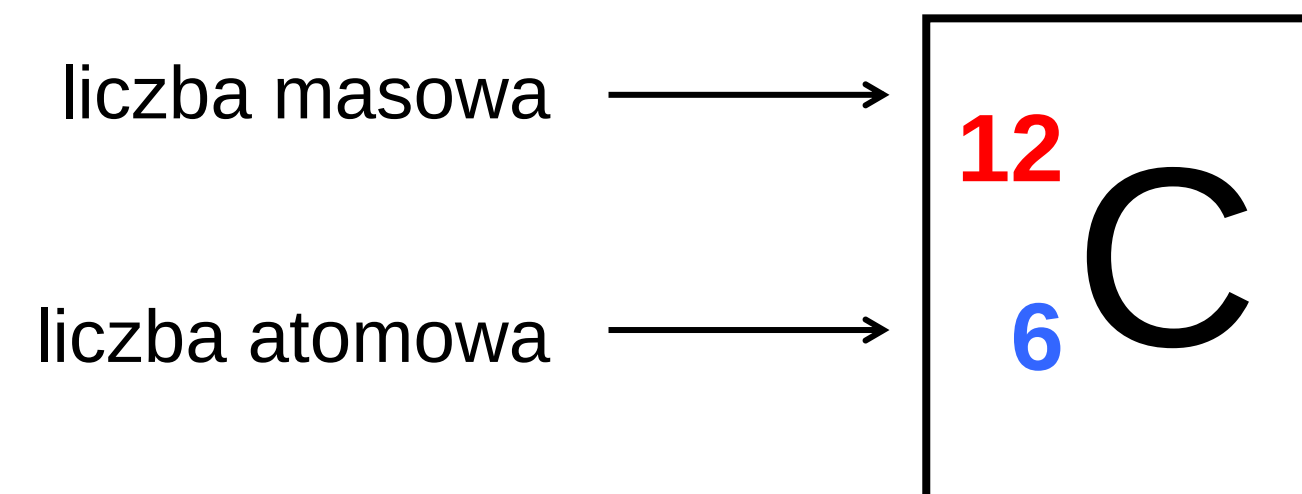
n – nr powłoki (wartość
głównej liczby kwantowej),
powłoki są numerowane
począwszy od jądra
atomowego

Powłoka **K** – nr 1, powłoka **L** – nr 2, powłoka **M** – nr 3, powłoka **N** – nr 4, powłoka **O** – nr 5, powłoka **P** – nr 6, itd.

Elektrony walencyjne – elektrony znajdujące się na ostatniej powłoce (zewnętrznej).

Liczba atomowa i liczba masowa

Liczba masowa (A) – liczba protonów i neutronów w jądrze

Liczba atomowa (Z) – liczba protonów w jądrze = liczba elektronów (jest to nr pierwiastka w układzie okresowym)

Liczba protonów (p): 6,

Liczba elektronów (e): 6

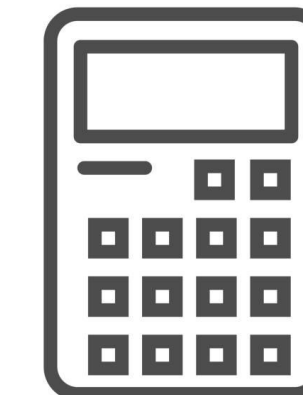
Liczba neutronów (n): $12 - 6 = 6$

Protony (p) – cząstki elementarne o masie ok. 1 u ($1,6725 \times 10^{-27}$ kg) i posiadające ładunek dodatni (+1).

Neutrony (n) – cząstki elementarne o masie ok. 1 u ($1,6748 \times 10^{-27}$ kg), elektrycznie obojętne.

Elektrony (e) – cząstki elementarne o masie ok. $1/1840$ u i posiadające ładunek ujemny (-1).

Liczba atomowa i liczba masowa

Potas

³⁹₁₉K

Z = 19

19 protonów
19 elektronów

A = 39

39 nukleonów

A-Z = 39-19 = 20

20 neutronów

liczba protonów / elektronów: odczytujemy z układu okresowego liczbę atomową Z (w lewym dolnym rogu symbolu pierwiastka); dla potasu Z = 19
Liczba nukleonów: odczytujemy z układu okresowego liczbę masową A (w lewym górnym rogu symbolu pierwiastka); dla potasu A = 39; dla potasu Z = 19
liczba neutronów: odejmujemy liczbę atomową od liczby masowej A-Z; dla potasu A-Z = 39-19 = 20

Selen

⁷⁹₃₄Se

Z = 34

34 protony
34 elektrony

A = 79

79 nukleonów

A-Z = 79-34 = 45

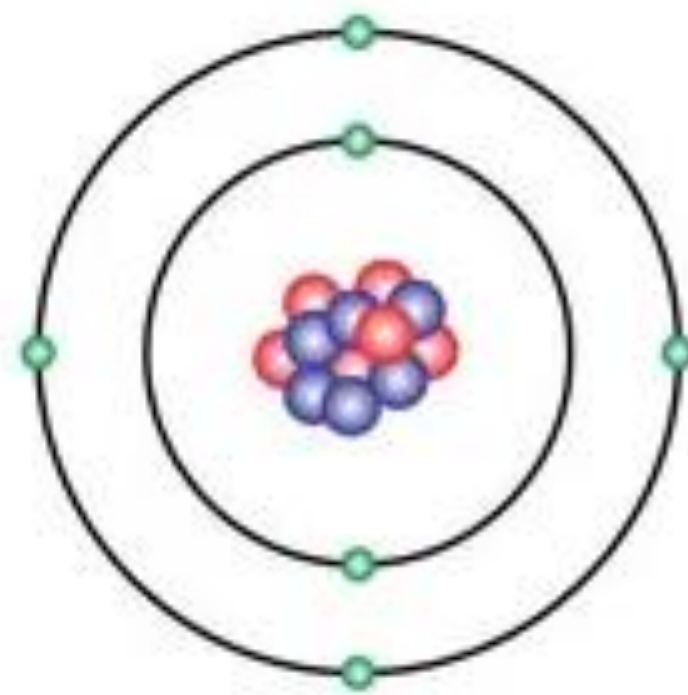
45 neutronów

liczba protonów / elektronów: odczytujemy z układu okresowego liczbę atomową Z (w lewym dolnym rogu symbolu pierwiastka); dla selenu Z = 34
Liczba nukleonów: odczytujemy z układu okresowego liczbę masową A (w lewym górnym rogu symbolu pierwiastka); dla selenu A = 79
liczba neutronów: odejmujemy liczbę atomową od liczby masowej A-Z; dla selenu A-Z = 79-34 = 45

Izotopy

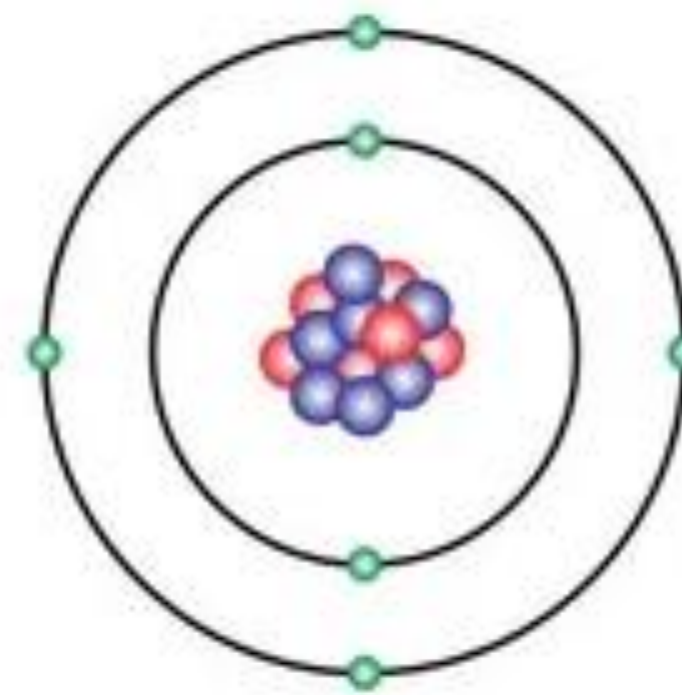
Izotopy to atomy tego samego pierwiastka różniące się liczbą neutronów w jądrze atomowym

Węgiel 12

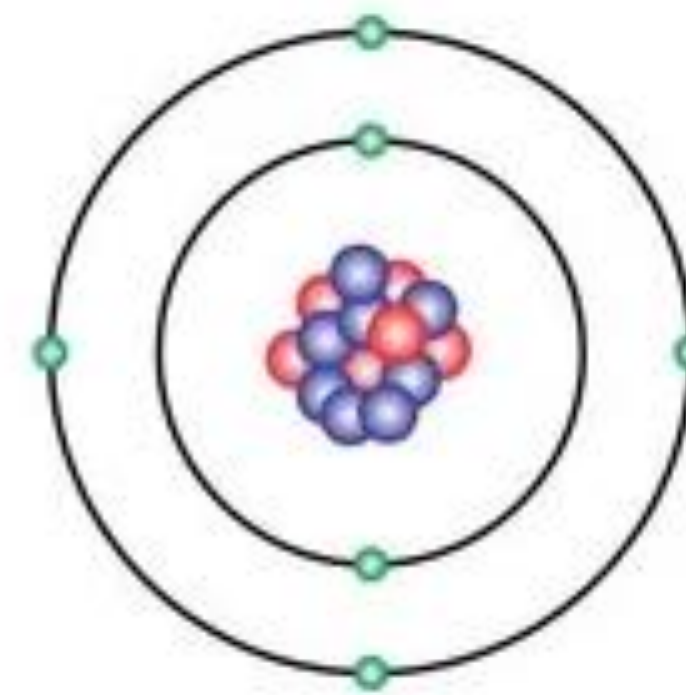
6 protonów
6 neutronów

Węgiel 13

6 protonów
7 neutronów

Węgiel 14

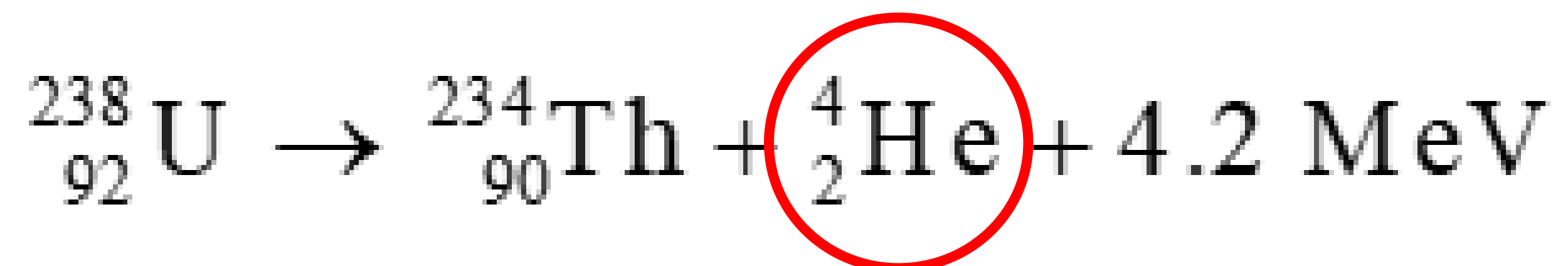
6 protonów
8 neutronów

Izotopy mogą różnić się właściwościami fizycznymi, np. temperaturą topnienia.

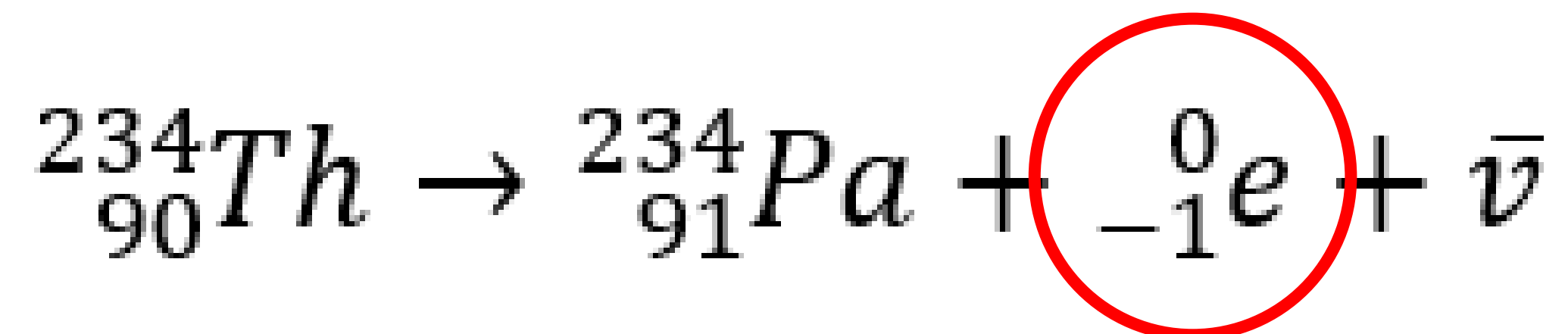
Izotopy oznaczają się poprzez dopisanie do nazwy lub symbolu liczby masowej (np. ^{12}C , ^{13}C , ^{14}C)

Izotopy i promieniotwórczość

Rozpad alfa (α) występuje zazwyczaj w jądrach o $Z \geq 82$. Rozpad alfa polega na przemianie niestabilnego jądra w nowe jądro przy **emisji jądra helu ${}^4\text{He}$** , tzn. cząstki α . Suma liczb atomowych oraz liczb masowych po prawej stronie równania równa się odpowiednim wartościom liczb rozpadającego się izotopu – po lewej stronie równania:

Rozpad „beta –” (β^-) emitowany jest elektron, który powstaje w wyniku rozpadu neutronu na proton, elektron oraz kwant energii. W takim procesie liczba protonów Z wzrasta o jeden, a liczba nukleonów A pozostaje bez zmiany.

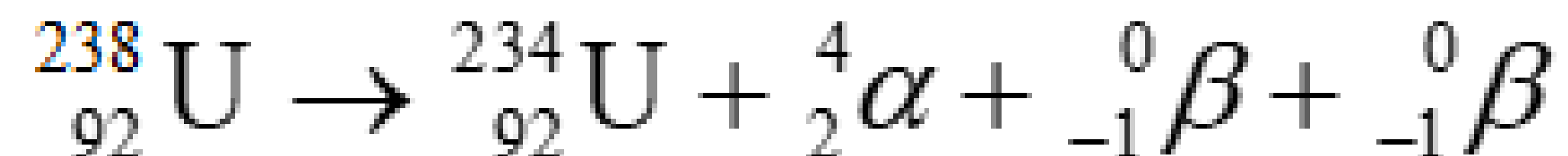
Emisja promieniowania gamma towarzyszy zazwyczaj rozpadowi alfa i beta, podczas

Emisji gamma nie zachodzi zmiana liczby atomowej i masowej.

Izotopy i promieniotwórczość

- Pierwiastki powstające w rozpadach alfa i beta są także promieniotwórcze i ulegają dalszemu rozpadowi
- Sumarycznie wartości liczb masowych i atomowych po obu stronach równania muszą się bilansować –

Przykład (jedna przemiana alfa i dwie beta-):

- Większość **naturalnych pierwiastków promieniotwórczych** można podzielić na trzy grupy, nazywane szeregami promieniotwórczymi:

W szeregu uranu rozpoczynającym się od liczby masowej zmieniają się według wzoru: $4n + 2$

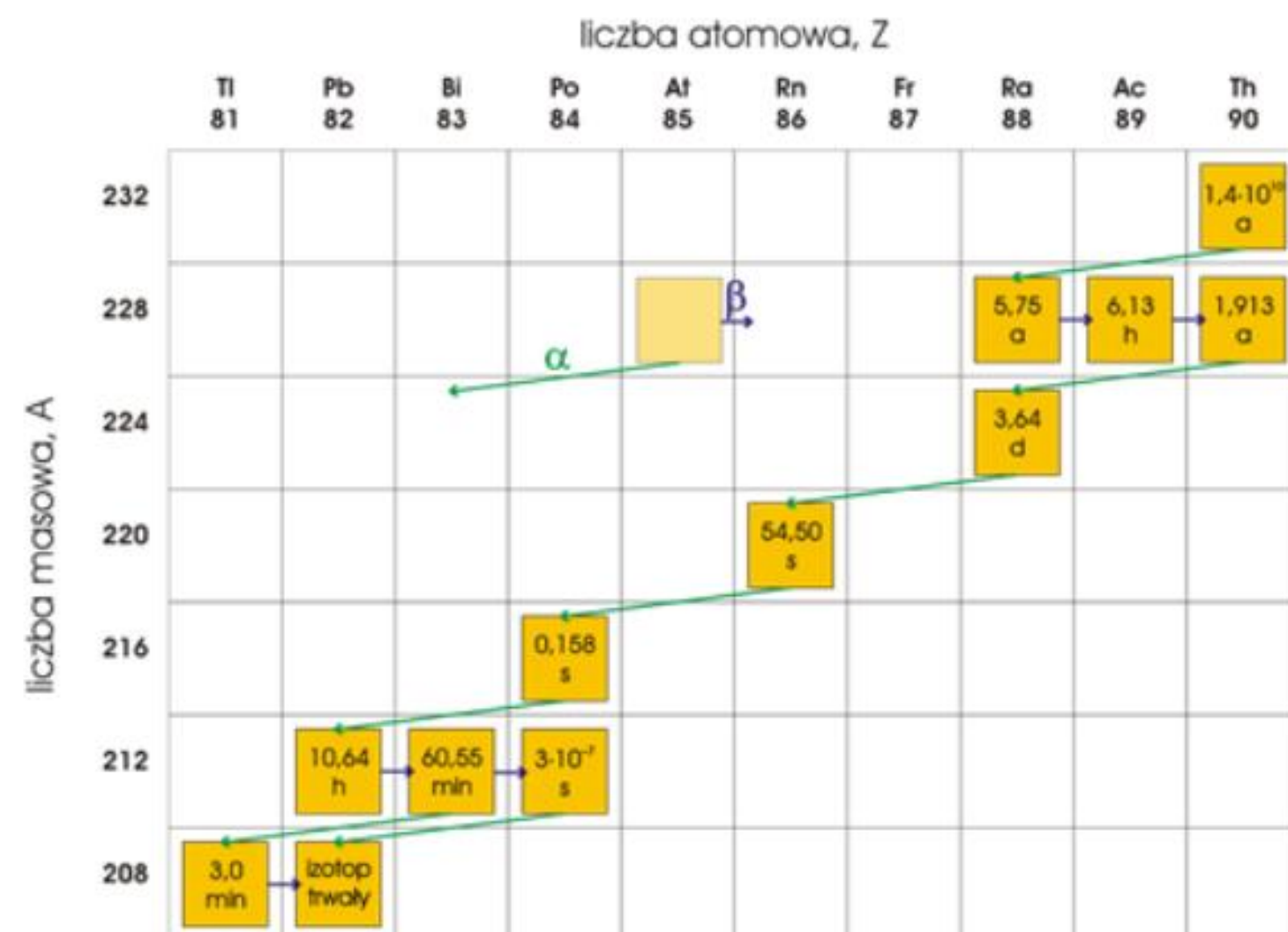
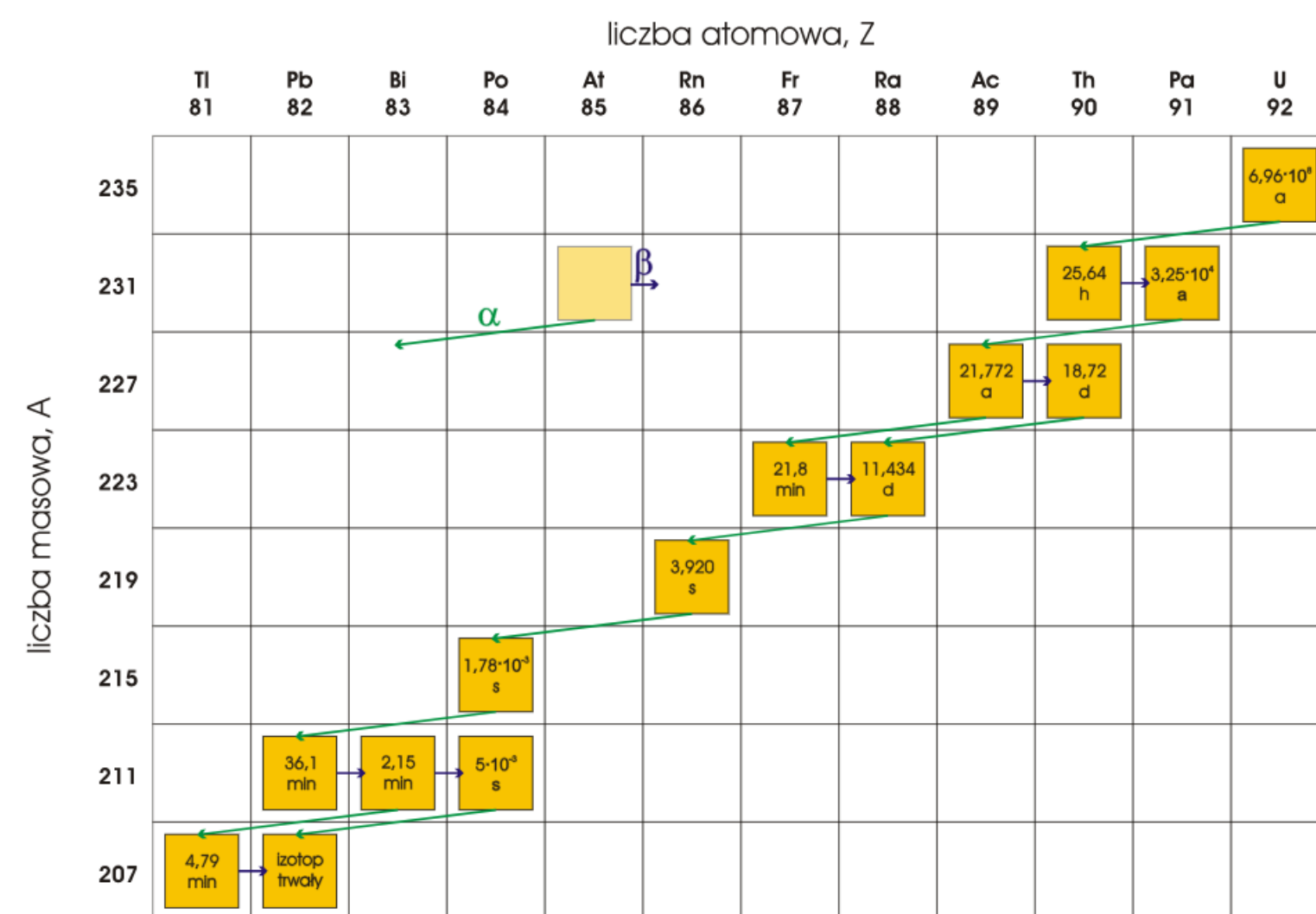
W szeregu aktynu rozpoczynającym się od liczby masowej zmieniają się według wzoru: $4n + 3$

W szeregu toru rozpoczynającym się od liczby masowej są opisane wzorem: $4n$

- Wszystkie trzy szeregi kończą się na trwałych izotopach ołowiu

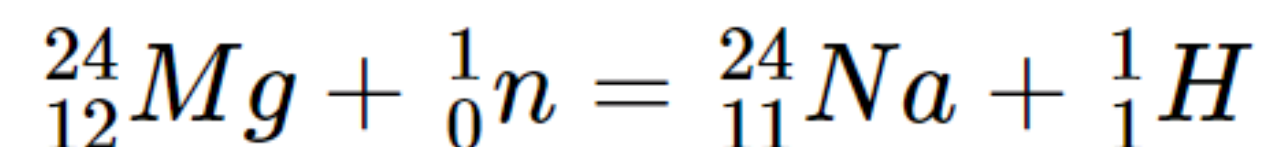
Do pierwiastków naturalnie promieniotwórczych zalicza się te znajdujące się w 6 i 7 okresie (lantanowce i aktynowce), np.: **uran, tor, aktyn, rad, polon, pluton**

Izotopy i promieniotwórczość

Rozpad promieniotwórczy dotyczy nie tylko pierwiastków, które występują w przyrodzie, ale mogą być prowadzone w sposób sztuczny na drodze reakcji jądrowych lub termojądrowych. **Reakcje jądrowe** można podzielić na: reakcje rozpadu oraz syntezy (fuzja jądrowa). **Sztuczne przemiany promieniotwórcze** pierwiastków zachodzą podczas bombardowania jąder atomowych cząstkami α , neutronami, protonami, lub innymi cząstkami. Neutron jest cząstką, która najłatwiej dociera do jądra atomowego, ponieważ nie posiada ładunku elektrycznego i nie ulega odpychaniu elektrostatycznemu podczas zbliżania się do niego. Dzięki temu neutrony posiadające nawet niską energię są często używane do przeprowadzenia reakcji jądrowych.

Przykładowa jądrowa reakcja rozpadu:

Przykładowa reakcja fuzji jądrowej:

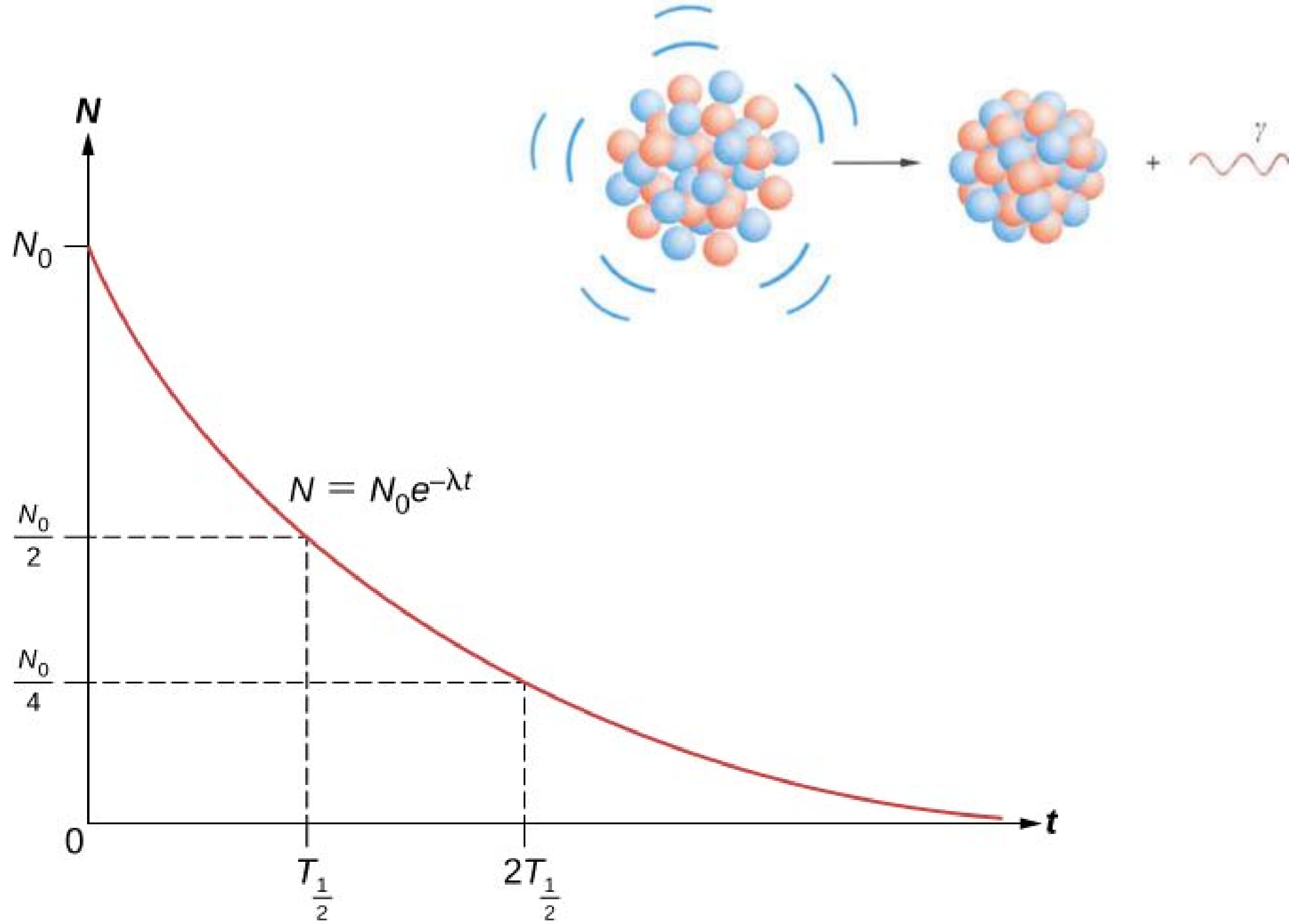

NARODOWY FUNDUSZ
OCHRONY ŚRODOWISKA
i GOSPODARKI WODNEJ

Izotopy i promieniotwórczość

Nuklid	Typ rozpadu	Czas połowicznego rozpadu	Uwolniona energia, MeV	Produkt rozpadu
U 238	α	$4,51 \times 10^9$ lat	4,270	Th 234
Th 234	β^-	24,10 d	0,273	Pa 234
Pa 234	β^-	1,18 min	2,197	U 234
U 234	α	$2,44 \times 10^5$ lat	4,859	Th 230
Th 230	α	$7,50 \times 10^4$ lat	4,770	Ra 226
Ra 226	α	1599 lat	4,871	Rn 222
Rn 222	α	3,823 d	5,590	Po 218
Po 218	α	3,05 min	6,88	Pb 214
Pb 214	β^-	26,8 min	1,024	Bi 214
Bi 214	β^- 99,98% α 0,02%	19,7 min	3,272 5,617	Po 214 Tl 210
Po 214	α	0,162 ms	7,883	Pb 210
Tl 210	β^-	1,32 min	5,484	Pb 210
Pb 210	β^-	22,3 lat	0,064	Bi 210
Bi 210	β^- 99,99987% α 0,00013%	5,0 d	1,426 5,982	Po 210 Tl 206
Po 210	α	138,375 d	5,407	Pb 206
Pb 206	—	trwały	—	—

<https://openstax.org/books/fizyka-dla-szk%C3%B3%C5%82-wy%C5%BCszych-tom-3/pages/10-3-rozpad-promieniotworczy>

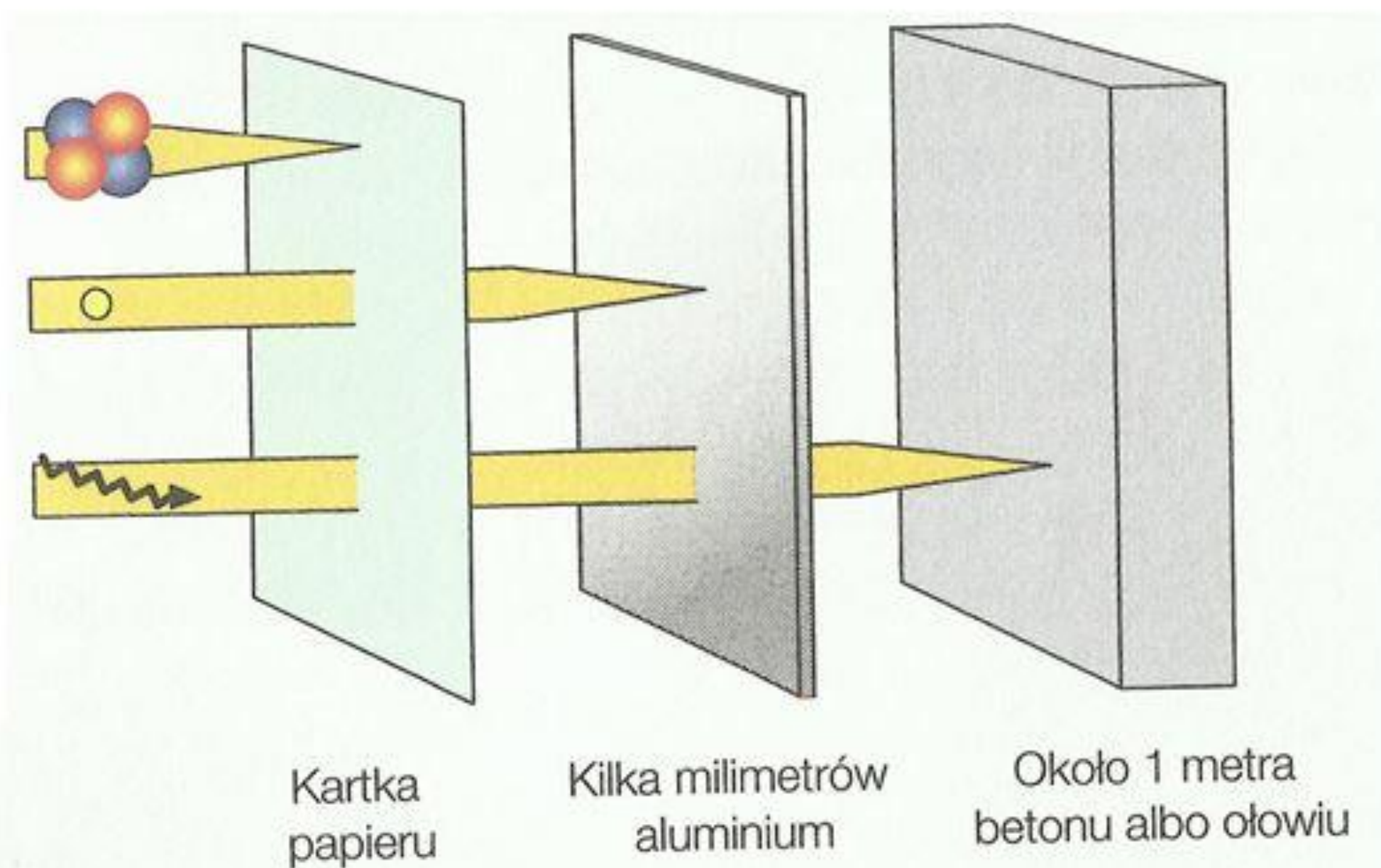
Okres połowicznego rozpadu $T_{1/2}$
substancji promieniotwórczej – czas,
w którym połowa pierwotnej liczby jąder
ulegnie rozpadowi.

Izotopy i promieniotwórczość

Jądro helu
= emisja α

Elektron
= emisja β

Promieniowanie
elektromagnetyczne
= emisja γ

<https://energiaimy.pl/2016/10/promieniowanie-jonizujace-rodzaje-znaczenie>

Licznik Geigera (dozometr) – detektor promieniowania jonizującego. Służy do pomiaru ilości energii, która jest absorbowana przez organizm lub materiał podczas ekspozycji na: **promienie X (rentgenowskie)**, **promienie γ** oraz **promienie β** .

Miarą aktywności promieniotwórczej ciał jest liczba rozpadów promieniotwórczych na sekundę. **Jednostką jest 1 bekerel, Bq** (1 Bq = jeden rozpad na sekundę).

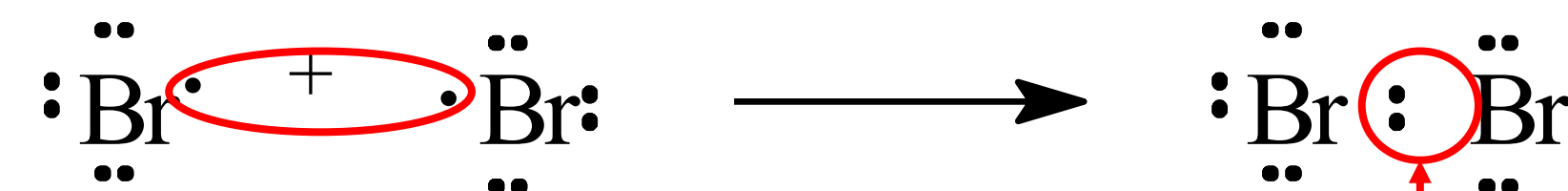
Dawkę pochłoniętą przez organizm wyraża się wg SI w **siwertach (Sv)**. W tych jednostkach wyskalowane są też mierniki promieniowania jonizującego, służące do ochrony osobistej narażonych na promieniowanie.

W Polsce wartość dopuszczalna pochłoniętej dawki wynosi 3,4 mSv/rok dla osób nienarażonych zawodowo na kontakt z promieniowaniem oraz 20 mSv/rok lub 6 mSv/rok dla osób narażonych (w zależności od grupy narażenia).

Wiązania chemiczne

Wiązania chemiczne powstają wskutek uwspólnienia 2 lub więcej elektronów walencyjnych, pochodzących bądź z jednego, bądź z obu łączących się atomów lub przeskoku jednego lub więcej elektronów z jednego atomu na drugi atom. **Wiązanie kowalencyjne (atomowe)** powstaje na skutek utworzenia wspólnej pary elektronowej przez dwa atomy. Każdy atom dostarcza taką samą liczbę elektronów.

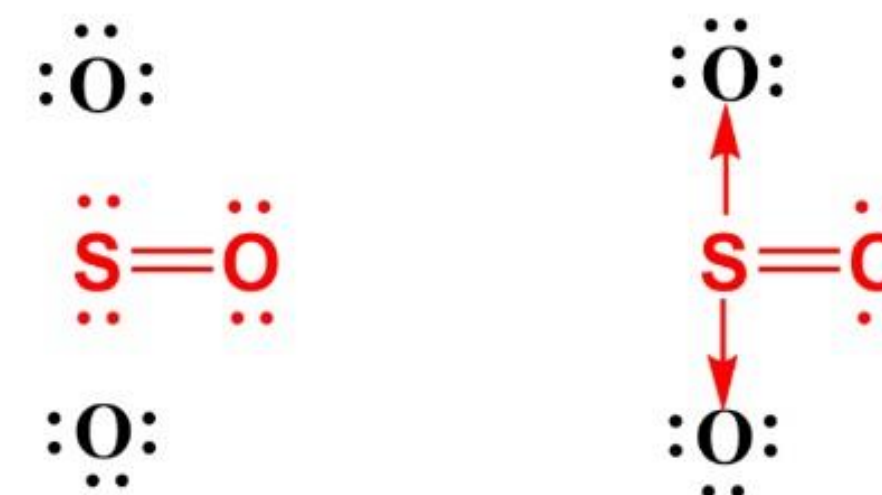
Wiązanie kowalencyjne niespolaryzowane

Wiązanie kowalencyjne spolaryzowane

Wiązanie koordynacyjne (para elektronowa
pochodzi od jednego pierwiastka)

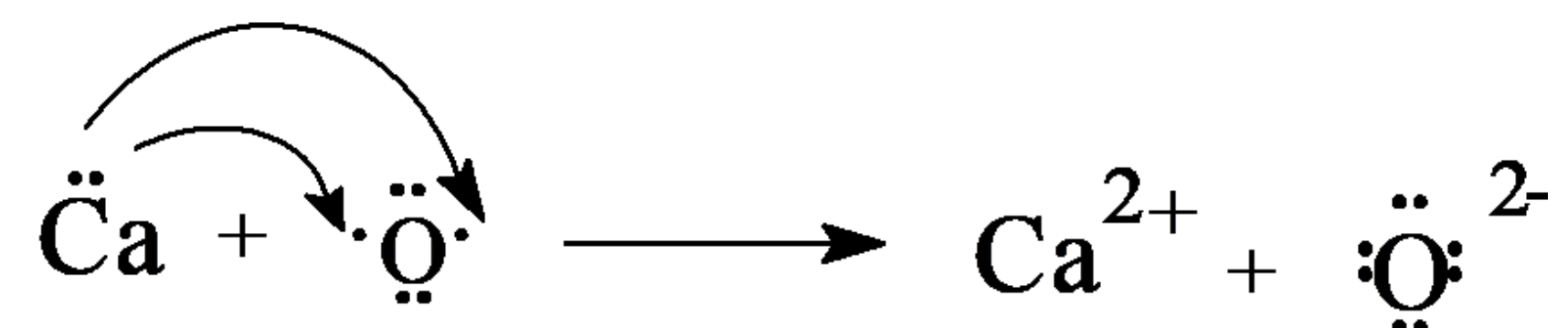

Uwspólniona para elektronowa
tworząca wiązanie chemiczne

Tworzenie wiązań chemicznych przebiega zgodnie z tzw. **regułą oktetu**: zapełnianie powłoki każdego z pierwiastków tworzących wiązanie ośmioma elektronami. **Odstępstwem jest wodór**, który może mieć **maksymalnie 2 elektrony** na powłoce walencyjnej.

Wiązania chemiczne

Wiązanie jonowe powstaje w wyniku przeniesienia elektronu lub elektronów z powłoki walencyjnej pierwiastka o niższej elektroujemności i umieszczeniu na powłoce walencyjnej pierwiastka o większej elektroujemności.

Na ogół, aby powstało wiązanie, różnica elektroujemności musi być **większa lub równa 1,7 w skali Paulinga.**

Jednak granica, przy której tworzy się wiązanie jonowe jest bardzo płynna, gdyż zależy ona od wielu różnych czynników. Na przykład we fluorowodorze różnica elektroujemności między fluorem a wodorem wynosi aż 1,9, a mimo to wiązanie F-H ma charakter kowalencyjny spolaryzowany.

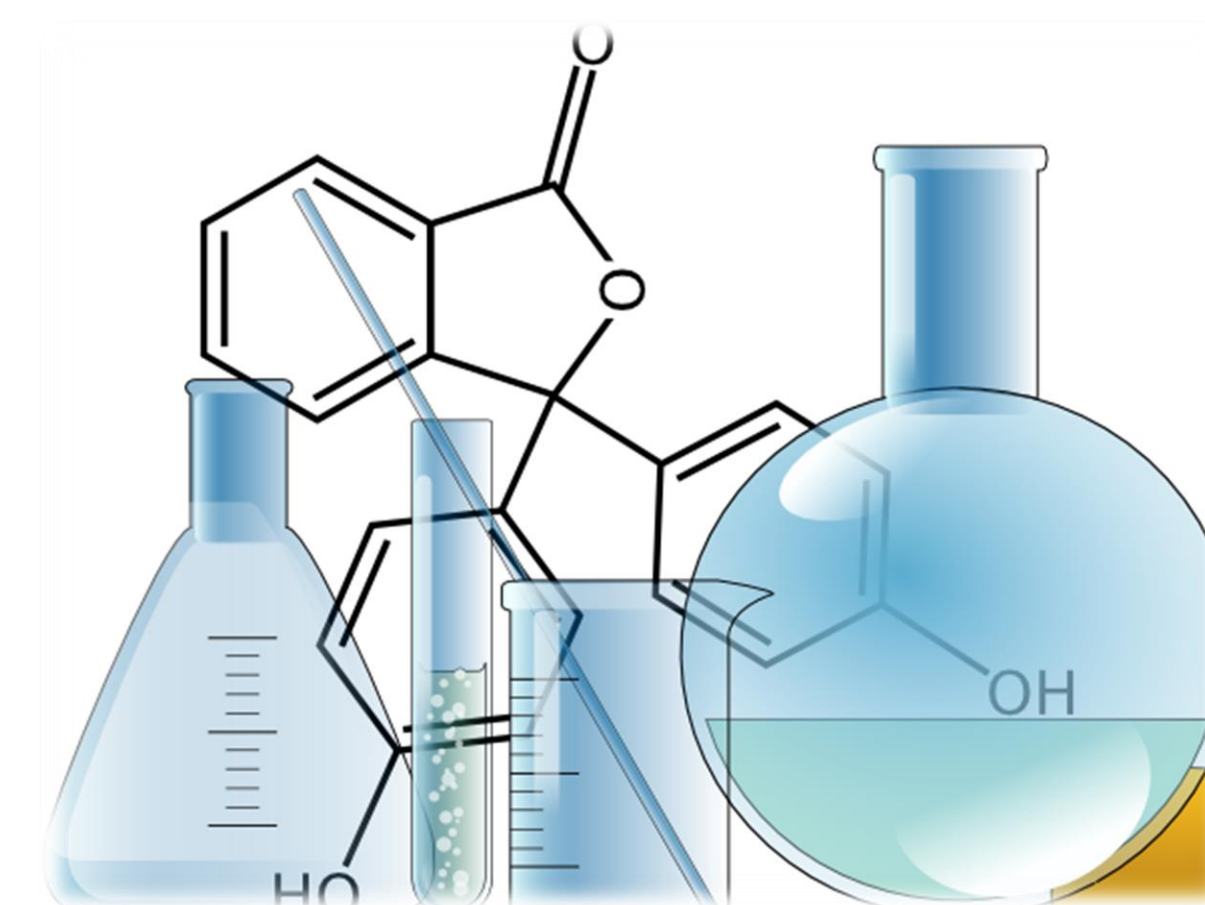
Atomy różnych pierwiastków połączone wiązaniami chemicznymi tworzą **związek chemiczny**

Chemia nieorganiczna i organiczna – definicje

Chemia organiczna – chemia opisująca związki węgla czterowartościowego oraz reakcje, jakim one ulegają

Chemia nieorganiczna – chemia związków, niezaliczanych do organicznych oraz reakcje, jakim one ulegają

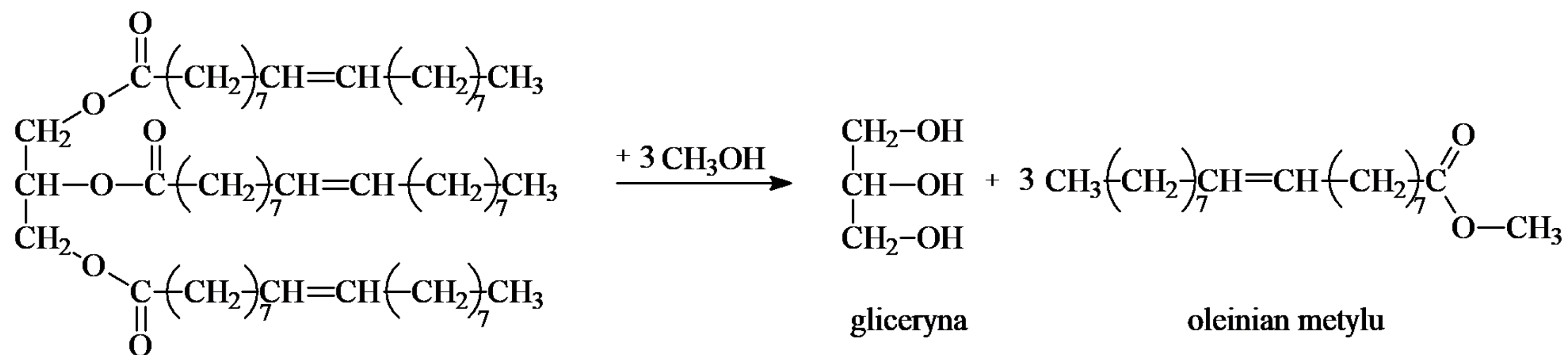
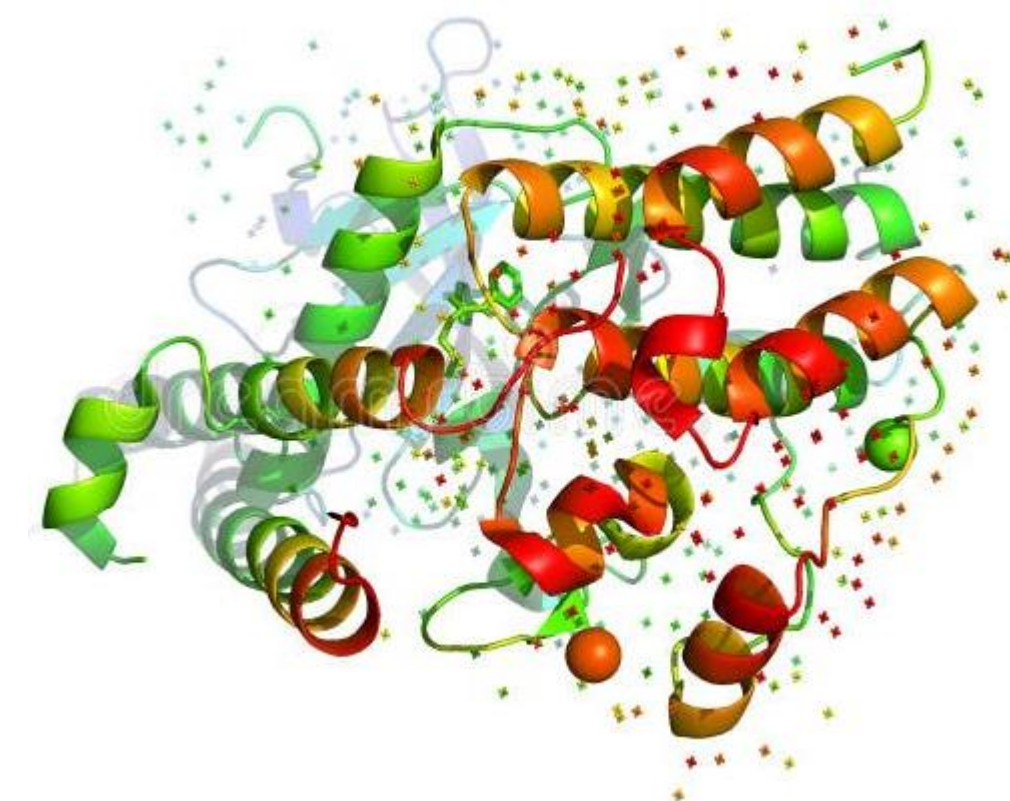
Chemia nieorganiczna	Chemia organiczna
Tlenki (np. tlenek węgla, tlenek wapnia)	Oksirany (np. tlenek etylenu)
Kwasy tlenowe (np. kwas siarkowy)	Kwasy karboksylowe (np. kwas octowy)
Zasady nieorganiczne (zasada sodowa)	Zasady organiczne (aminy)
Sole nieorganiczne (np. siarczan sodu, azotan potasu)	Sole organiczne (np. mydła – stearynian sodu)
Kwasy beztlenowe (np. kwas solny)	-----
-----	Węglowodory
-----	Alkohole
-----	Estry
-----	Amidy

Przykłady związków organicznych

Chemia organiczna to także chemia związków, występujących w **organizmach żywych**, np.:

- **Białka** (polipeptydy)
- **Cukry** (węglowodany/sacharydy – monosacharydy, disacharydy, polisacharydy, np. skrobia i celuloza)
- **Tłuszcze** (lipidy – estry wyższych kwasów tłuszczowych i gliceryny)
- **Barwniki** (np. chlorofil, hemoglobina, hemocjanina)
- **Kwasy nukleinowe** (DNA, RNA)

trioleinian gliceryny

gliceryna

oleinian metylu

Szkolenie zostało dofinansowane ze środków NFOŚiGW
w ramach programu priorytetowego nr 7.2.1
„Edukacja ekologiczna Część 1. Edukacja ekologiczna na lata 2021-2025”

Niniejszy materiał został opublikowany dzięki dofinansowaniu
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Za jego treść odpowiada wyłącznie
Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Technologii Eksploatacji